మాయమ్మ మళ్ళా పుట్టింది

భూపతి రామారావు

చీకటిపడింది. పార్కులో 'లైట్లు' వెలిగేయి. రేడియో మోగుతూ వున్నది. సత్యనారాయణ ఏదో చెబుతున్నాడు. ఆ మాటలు నాకు ఈ చెవిలో దూరి ఆ చెవిలో నుంచి పోతున్నాయి. నా ఆలోచన ఇక్కడ లేదు.

మా ముందు నుంచి ఆంజనేయులూ, వసంతా నడిచి వెళ్లారు. మూలగా కూర్చుని ఉండటము వలన, వాళ్ళు మమ్మల్ని చూడలేదు. ఆంజనేయులు ఏదో చెబుతూ వున్నాడు. వసంత నవ్వుతున్నది. వాళ్ళిద్దరూ సంతోషంగా ఉన్నారు.

''ఏరా! నేను చెబుతున్నది నీ చెవుల పడిందా?'' అని అడిగేడు సత్యనారాయణ హఠాత్తుగా.

''ఆ'' అన్నాను ఆలోచనల్లో నుంచే.

''అయితే, ఏమంటావు ఆ సంగతి?'' అన్నాడు నన్ను పరీక్ష చేస్తున్నట్టు.

''అట్లాగే.'' అన్నాను, తప్పించుకోవటానికి, ప్రయత్నం చేస్తూ.

''ఏమిటి, అట్లాగే?'' సత్యనారాయణ వదిలి పెట్టలేదు.

''అదే. నువ్వు చెప్పిందానికి ఒప్పుకుంటున్నాను.'' అన్నాను.

సత్యనారాయణ పగలబడి నవ్వేడు. నేను తెల్ల బోయాను!

''నేను చెప్పలేదు. అడిగేను.'' అన్నాడు.

''ఏమి అడిగేవు?'' అన్నాను. అతను నా సంగతి కనిపెట్టేడు.

''సర్లే. అందంతా మరొకసారి ఆలోచించు కుందాను. ప్రస్తుతం నీ 'ధ్యాస' మరోచోట ఉన్నది. ఇవాళ్టికి చాలించి వేద్దామా?'' అన్నాడు సత్యనారాయణ. తల వూపాను.

ఇద్దరం లేచేము.

మాకు కొంచము అవతలగా కూర్చుని, మమ్మల్ని గమనించకుండానే మాట్లాడుకుంటూ వున్న వసంతా ఆంజనేయులు మాటలు ఇంకా వినిపిస్తూనే ఉన్నాయి

సత్యనారాయణ అన్నమాట నిజం. నాధ్యాస ఇక్కడ లేదు. 'రూమ్'లో కూర్చుని ఉన్న నాగేశ్వరరావు చుట్టూ పరిభ్రమిస్తూ ఉన్నవి నా ఆలోచనలు. ఆ సాయంత్రము మా కోసం సత్యనారాయణ వచ్చే ముందు మా ఇద్దరికీ మధ్య కొంత గ్రంథము నడిచింది.

''అలా వెళ్ళి వద్దాము. లే'' అన్న నా మాటలికి, ''నేను రాను. మీరు వెళ్ళిరండి'' అని సమాధానం చెప్పి బిగుసుకుపోయాడు నాగేశ్వరరావు. అతను మాతో రాలేదు. ఈరోజు అతని ధోరణి మరీ విపరీతంగా ఉన్నది.

దాదాపు అయిదు నెలలయింది అది జరిగి.

నేను ఆ రోజు కాలేజీ నుంచి ఆలస్యంగా వచ్చాను. నేను వచ్చేసరికి తల రెండుచేతుల మధ్యా పట్టుకుని కుర్చీలో కూర్చుని ఉన్నాడు నాగేశ్వరరావు.

''ఏమిటి సంగతి?'' అని దగ్గరకు వెళ్లాను.

''ఇదుగో ఇది చూడు'' అంటూ ఉత్తరాన్ని నా చేతుల్లో పెట్టాడు. నేను సందేహిస్తూ, దాన్ని టేబులు మీదికి విసిరేశాను.

''ఏమి రహస్యాలు లేవులే. చదువు.'' అన్నాడు నాగేశ్వరరావు.

''ఊహూ'' అని అయిష్టత సూచించాను.

''అయితే. నన్ను చెప్పమంటావా?'' అన్నాడు తలెత్తి. అతని కళ్ళు ఎర్రగా ఉన్నాయి. చెప్పమన్నట్టు తలాడించాను.

''మా నాన్నగారి దగ్గర నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది.'' అన్నాడు.

''ఊహూ.''

''పి. యూ. సీలో చదువుతున్నది. వసంత. నీకు తెలుసుగా!''

''ఊఁ.''

''ఆ అమ్మాయి మా నాన్నగారికి బావమరిది కూతురవుతుందట! దూరపు చుట్టరికం. ఏదో విషయమయి మాటపట్టింపు వచ్చి మొన్నటి దాకా రాకపోకలు లేవట! మొన్న ఏదో పనిమీద మావూరు వచ్చాడట ఆయన. మా ఇంటికి వచ్చి మానాన్నని మాట్లాడించాడట. ఇద్దరూ పాతసంగతులు మరిచి పోయి మామూలుగా అయినారట! ఒకరోజు ఉండి వెళ్ళాడట ఆయన మా ఇంట్లో.

''ఆయనకి గుంటూరులో పెద్దవ్యాపారం ఉందిట! వసంత ఆయనకి ఒక్కతే కూతురట! మాటల మధ్య మా సంగతి కూడా వచ్చిందట. నేనూ, ఆఅమ్మాయీ ఈ వూళ్ళోనే చదువు కొనసాగించటం ఇద్దరికీ ఆనందదాయకం అయిందట!

''అప్పుడే, ఆ ప్రస్తావన కూడా తెచ్చాడట ఆయన. వసంతని నాకిచ్చి పెళ్ళి చేయాలని తనకి ఉందన్నట్టు కూడా సూచించాడట! మా ఇద్దరికీ ఏమీ అభ్యంతరం లేదు. అయిన సంబంధము. కలిసి పోతుంది. నువ్వు ఆ అమ్మాయిని ఎరుగుదువా?'' అని రాశారాయన అన్నాడు నాగేశ్వరరావు.

''ఇందులో అంత ఇదవ్వాల్సిందేమి ఉంది? నీకు ఇష్టం లేకపోతే ఆ సంగతి రాసెయ్యి. ''అన్నాను.

''ఇది ఇక్కడితో ఆగితే నువ్వన్నది 'కరెక్టే'. మానాన్న ఆవిధంగా రాశాడంటే ముప్పాతిక పని అయినట్టే. ఇంకా చూడు. ఒకటిరెండు రోజులలో మరొక ఉత్తరం వస్తుంది.'' అన్నాడు నాగేశ్వరరావ్

అని ధోరణికి నాకు నవ్వు వచ్చింది.

అతనన్నట్టుగానే మరో వారంరోజులలో ఇంకొక ఉత్తరం వచ్చింది నాగేశ్వరరావుకి. 'వసంతతో పరిచయం చేసుకో. కావాలంటే డబ్బు పంపిస్తాను. కావాల్సినవన్నీ కొనుక్కుని ఆ అమ్మాయిని ఆకర్షించటానికి ప్రయత్నించు. రోజూ, బద్దకించక గడ్డం గీసుకో.' అని రాశాడట ఆయన. అదంతా నాకు చెప్పి "ఇదేమి తగులాటమురా? నాకు ఏదయినా దారి చూపించలేవా?" అంటూ నాగేశ్వరరావు బిక్క మొహం వేశాడు.

"నేనొకమాట చెబుతాను. వింటావా?"అన్నాను.

"ఏమిటి?" నిస్పృహయంగా నావైపు చూశాడు నాగేశ్వరరావు.

"వసంతలో ఏ లోపం చూసి నువ్వు నిరాకరిస్తున్నావు? కొంచెము రంగు తక్కువగాని చందమామ వంటి అమ్మాయి. మన మొహాలకి, అంతకంటె ఎక్కువ గొంతెమ్మ కోర్కెలు పెట్టుకోవటము, ఇంకా దేన్నో ఆశించడం తగునా? మీనాన్న రాసినట్టుగా ఇవాళ్టి నుంచే ఆ అమ్మాయిని ప్రేమించటం ప్రారంభించు." అన్నాను.

నా మాటలు పూర్తి కాకుండానే విరుచుకుని పడ్డాడు నాగేశ్వరరావు నా మీద.

"నువ్వు గనక సరిపోయింది. ఆనే ఇంకొకళ్ళయితే పళ్ళు రాలగొట్టేవాడిని. "అంటూ రుసరుసలాడుతూ బయటికి వెళ్ళిపోయాడు. నేను తెల్లబోయాను. నాగేశ్వరరావుకి బాగా కోపం వచ్చింది. ఆ తర్వాత పదిరోజుల వరకూ నాతో సరిగా మాట్లాడలేదు నాగేశ్వరరావు. ఒకనాడు తనే పలకరించాడు నన్ను. "ఒరేయ్! మరొక ఉత్తరం వచ్చింది." అన్నాడు మెరుస్తూన్న కళ్ళతో. ముభావంగానే ఉండిపోయాను చెవులప్పగించి. అంతకన్న ఏం చెయ్యాలో నాకు తోచలేదు. "మా ఇంటికి గుంటూరు నుంచి ఎవరో తెలిసిన వాళ్ళు వచ్చారట! మాటల సందర్భాన వాళ్ళు సంగతి వచ్చిందట. మా నాన్నగారు అడిగిన మీదట ఆయన చెప్పాడట! ప్రస్తుతం వసంత తండ్రి వ్యాపారం పెద్ద ఇదిగా లేదట! ఇదంతా 'గోల్‌మాల్'గా ఉంది. వాళ్ళకి మనం అనుకున్నంత ఆస్తిపాస్తులు ఉన్నవన్న సంగతి అనుమానాస్పదం. కనుక 'నువ్వు తొందర పడమాకు. మీ అమ్మ కూడా అట్లాగే అంది' అని రాశారాయన." అన్నాడు నాగేశ్వరరావు.

నేను మాట్లాడలేదు. అనాటి సంఘటన ఇంకా నాకు జ్ఞాపకం ఉంది. తిరిగి తనే అన్నాడు "ఈ పెద్ద వాళ్ళకి మతులు లేవు." నేను కొద్దిగా ఆశ్చర్యపడి ఏం? అన్నాను. నాగేశ్వరరావు కాసేపు మెదలకుండా పూరుకుని అన్నాడు."అంతకుముందు ఆ అమ్మాయిని నేనూ పరీక్షగా చూడలేదు. ఈ గొడవ తరువాత నేను వసంతని ఆ దృష్టితో చూశాను. కొన్నాళ్ళగా గమనిస్తూ వున్నాను వసంతని.

"నువ్వు చెప్పిన మాట నిజమే. ఆవేశంలో నిన్ను ఏమో అన్నాను. అది పొరపాటే. నిజంగా వసంత నన్ను ఆకర్షించింది. ఆ కళ్ళలో ఏదో మెరుపున్నది. మొహంలో కళ ఉంది. నన్ను పిచ్చివాడిని చెయ్యగల ఆకర్షణ వసంతలో వుంది. ధైర్యం చేసి ఇవాళే, ఆ అమ్మాయితో మాటలు కలుపుదామనుకున్నాను. వసంత మీద ఇంతవరకూ నాకు ఉండిన అభిప్రాయం మారింది. కాని, ఇంతలోనే ఇది వచ్చింది. ఏం చెయ్యమంటావు?" అని అడిగేడు.

"నీ ఇష్టం." అన్నాను ముభావంగా.

"నీకు కోపం వచ్చినట్టుంది నా మీద. నా పొరపాటుని క్షమించలేవా?" అన్నాడు.

"అదేం లేదు." అన్నాను నవ్వుతూ.

"అట్లా అయితే ఏం చెయ్యమంటావో చెప్పు." అని పట్టుకున్నాడు నన్ను.

"ప్రస్తుతానికి మెదలకుండా పూరుకో. మీవాళ్ళు ఇంకా పాత రోజులలోనే ఉన్నట్టున్నారు! అయితే నువ్వు మాత్రం ఆ అమ్మాయిని పరిచయం చేసుకుని ఆకర్షించటానికి ప్రయత్నించు. కొన్నాళ్ళు ఓపిక పడితే మరొక ఉత్తరం రావచ్చు." అని నవ్వాను.

ఆ తరువాత పదిహేను రోజులు ఏ గొడవా లేకుండానే జరిగింది. నాగేశ్వరరావు బాగా మారిపోయాడు. ఆ సాయంత్రం గదిలో కూర్చుని చదువుకుంటూవున్న నన్ను బయటన్నించి వచ్చి కావిలించుకుని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేశాడు నాగేశ్వరరావు అమాంతంగా. పైగా నవ్వుతూనే ఏడుస్తున్నా డనిపించింది నాకు.

"ఇదిగో. నువ్వన్నట్టుగానే ఉత్తరం వచ్చింది. చూడు. మా అమ్మా నాన్నా గుంటూరు వెళ్ళేరట! పనిలో పనిగా వాళ్ళఇంటికి కూడా వెళ్ళి అన్నీ స్వయంగా చూశారట! 'మనం విన్న మాటలు ఆధారం లేనివి. మీ మామగారి గురించి మనమే పొరపడ్డాము. ఆ పెద్దమనిషి చెప్పింది ఎవరో లేవదీసిన పుకార్లు ఆధారం చేసుకుని అట! మీ మామగారి ఆర్థిక పరిస్థితి చూసి మేము తృప్తిపడ్డాము. ఇక ఆలస్యం చెయ్యటం కూడదనిపించింది మా ఇద్దరికీ. అందుకే ఆ విషయం కదలేశాము, వాళ్ళతో. వాళ్ళూ ఎంతో సంతోషపడ్డారు. కాకపోతే ఆ అమ్మాయి దగ్గరనుంచి ఉత్తరమ్ముక్క రావాలట! ఈ రోజులు వేరు గదా ఈ కాలపు పిల్లలూ అట్లాంటి వాళ్ళేనాయె. 'సరే' అన్నాము. నీకేమి తక్కువ? రాజాలాంటి మన సంబంధము వదులుకుంటే తిరిగి వాళ్ళకి దొరుకుతుందా? నీ సంగతి ఎందాకా వచ్చింది? ఆ అమ్మాయిని కలిశావా? 'ఆ సంగతి తెలుసునా ఆ పిల్లకి?' అని రాశాడు మానాన్న" అన్నాడు.

"ఇంకేం? బాగానే ఉందిగా." అన్నాను.

"కాని ఒకటే నాకు బాధగా ఉంది" అన్నాడు నాగేశ్వరరావు దీనంగా మొహంపెట్టి.

"మళ్లీ ఏమిటి?" అన్నాను ఆశ్చర్యపడుతూ.

"పి. యూ. సీ. లోనే ఉన్నాడు, అంజనేయులని సన్నగా ఆకర్షణీయంగాఉంటాడు.మొన్న'స్టూడెంట్స్ యూనియన్ 'ఎలక్షన్స్‌లో సెక్రటరీగా నిలబడ్డాడు తెలుసు గదా! వసంత అతనితో అంత తరుచుగా మాట్లాడటం నాకు నచ్చలేదు." అన్నాడు దిగులుగా.

"అంతలోనే ఏమయింది? మాట్లాడితే తరిగి పోతుందా?" అన్నాను ఆశ్చర్యపోతూ. నాగేశ్వరరావు మొహం అదోలా పెట్టి కూర్చున్నాడు.

"అన్నట్టు నీ సంగతి ఎంతవరకూ వచ్చింది?. వసంతా, నువ్వూ మాట్లాడటం నేనూ చాలాసార్లు గమనించాను. నువ్వు మాత్రం అతనికి ఎందులో తక్కువ? ఈమధ్య 'టెర్లిన్'లో మునుగుతున్నావు. 'బ్రిల్‌క్రీమ్' వాడుతున్నావు.'బినాకా'నే 'ఇస్తేమాల్' చేస్తున్నావు. వంటికి మెరుగు వచ్చింది. మొహంలో కళ వచ్చింది." అన్నాను నవ్వుతూ. "వసంతని ఆకర్షించినట్టేనే" అన్నాను చివరికి.

వినుక్కుని అవతలికి పోయాడు నాగేశ్వరరావు. నా మాటలు అతనికి ఏమాత్రం ప్రోత్సాహం కలిగించలేదు. ఆ తరువాత అతను దిగులుపడుతూ వున్నట్టు కనిపించాడు. తిరిగి ఆ విషయం నా దగ్గర ప్రస్తావించలేదు అతను ఎప్పుడూ.

కానీ ఈ మధ్య నాగేశ్వరరావు ఏదో విషయమయి మథనపడుతూ వున్నట్టు మాత్రం నేను గమనించాను. సాయంత్రం నేనే నిలదీసి అడిగేను అసంగతి. కాని నాగేశ్వరరావు ఏమీ చెప్పలేదు. అందుకే, నాకు వసంత, అంజనేయులూ పార్కులో కనబడినప్పుడు నాగేశ్వరరావు గుర్తుకి వచ్చాడు. అతని బాధకి అంజనేయులే కారణమా అన్న ఆలోచనా వచ్చింది.

సత్యనారాయణ ఏలూరు రోడ్డు సెంటరు వద్ద వేరే పని ఉందని విడిపోయాడు. నేను గబగబా అడుగులు వేశాను.

ఎందుకోగాని త్వరగా గదికి వెళ్ళమని నామనసు తొందర చేస్తున్నది. గబగబా నడిచాను. మా గది తలుపులు తీసే ఉన్నాయి. కాని నాగేశ్వరరావు కనబడలేదు. తలుపులు తీసే వుంచి అతను ఎక్కడికి వెళ్ళాడు? 'లైటు' మాత్రం వుజ్వలంగా వెలుగుతూ వుంది గదిలో.

నా మనస్సు ఆందోళన పడింది. ఏవో ఆలోచనలతో బుర్ర వేడెక్కింది. హఠాత్తుగా నా కళ్ళు టేబులు మీద, ఒత్తుగా పెట్టిన పుస్తకం కింద నుంచి, గాలికి రెపరెప లాడుతున్న కాగితం మీద పడ్డాయి.

'నాగేశ్వరరావు కేమయింది?' అన్న ఆందోళన అసలు నాకు ఇప్పుడు ఎందుకు కలగాలి? మరి ఇన్నాళ్ళ నుంచి ఒక్కసారి కూడా ఆ భయం నాకు కలగలేదు! ఆ కాగితం తీసి చూశాను.

అది ఉత్తరం. దాని మీద నాగేశ్వరరావు దస్తూరీ చూసి నేను భయపడ్డాను.

"ఒరేయ్! బాబూ!

ఇవాళతో నా దరిద్రం ఒదిలింది (?)

కావాలంటే దీనికి గుచ్చిన 'ఇన్లాండు లెటరు' చదువు, నీ వ్రతానికి ఈ ఒక్కసారి మాత్రం స్వస్తి చెప్పి.

—నాగేశ్వరరావు" అని ఉంది.

నా వేళ్ళు వణికాయి.

కంగారు పడుతూ ఆ కాగితానికి గుచ్చి ఉన్న ఉత్తరం చదివేను. చదవక తప్పలేదు మరి. అది వాళ్ళ నాన్నగారు నాగేశ్వరరావుకి రాసిన ఉత్తరం ఆవేళే అందినది. దాని సారాంశం ఇది:

'తాంబూలాలు పుచ్చుకుందాము రావాల్సిందని నాగేశ్వరరావు నాన్నగారు వాళ్ళకి ఉత్తరం రాశారట. 'మా అమ్మాయి ఇప్పుడు పెళ్ళి చేసుకోవటానికి ఇష్టపడటంలేదు. మరేమీ అనుకోకుండా, వేరే సంబంధాలు మాట్లాడుకోవలసింది. పిల్లలు ఇష్టపడనిదే మనము ఏమి చెయ్యగలము?'అన్న ధోరణిలో జవాబు వచ్చిందట!' పోనీలే. అయినా ఆ అమ్మాయి నలుపట గదా! నువ్వు మాత్రం శ్రద్ధగా చదవవలసింది.' అంటూ రాశాడాయన, ఆ అమ్మాయిని విమర్శిస్తూ.

వసంతకి నాగేశ్వరరావు నచ్చలేదా? అంజనేయులు ముందు, ఇతన్ని తీసివేసింది కాబోలు! నాగేశ్వరరావు కనబడకుండా పోవడానికి ఈ ఉత్తరమే కారణమా?

అతను సాహసముతో ఏమయినా, 'కాని పని' చెయ్యలేదు గదా?!

నా కాళ్ళు వణికాయి. అందుకే కాబోలు ఈమధ్యనే నాగేశ్వరరావు అట్లా అయిపోయాడు. అతను ఎక్క

డికి వెళ్ళాడు? నాగేశ్వరరావుని రక్షించాలి. కాని నేను ఏం చెయ్యను? ఎక్కడికెళ్ళను? గబగబా తలుపులు వేసి, తాళంలాగి చూశాను ఎందుకయినా మంచిదని.

వెనక్కి తిరిగి, పరుగెత్తినట్టుగా అడుగులు వేశాను. ఎక్కడికో నాకే తెలీదు! తలెత్తి చూసిన

అడ్డం తిరిగిన కథ

నాకు ఆశ్చర్యం కలిగింది! నిలువు గ్రుడ్లు వేసుకుని నిలబడిపోయాను అట్లాగే!!

తలారా స్నానం చేసిన నాగేశ్వరరావు, అప్పుడే, ఇంటి వాళ్ళ బావి దగ్గర నుంచి వస్తూ, నన్ను చూసి నవ్వుతూ అన్నాడు. "ఏమిటి? అట్లా ఉన్నావు?" అని. "నువ్వు కూడా స్నానం కానివ్వు. రెండో ఆటకి పోదాము." అని తిరిగి అతనే అన్నాడు. మౌనంగా వెనక్కి తిరిగాను. ●

ప్ర ధా న మం త్రి క రు వు స హా య క ని ధి కి ఉ దా రం గా వి రా ళ మి వ్వం డి

ఇంధ్రశక్తి

ఇది
సాధారణమైన
విజ్ఞప్తి కాదు....

"వెనువెంటనే రెండవసారిగా ఇప్పుడు ఏర్పడిన ఘోరమైన అనావృష్టి పరిస్థితులవల్ల లక్షలాది మన దేశ ప్రజల శ్రేయస్సుకు విఘాతం కలుగుతున్నది. వారి జీవితాలకు పెద్ద విపత్తు కలుగుతున్నది......

"అనావృష్టి ప్రాంతాలలోను, కొరత ఏర్పడిన ప్రాంతాలలోను బాధలకు గురిఅవుతున్న ప్రజలకు భారీయెత్తున సహాయం చేయవలసిందని ప్రతి వ్యక్తికి నేను విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను.

"నగదు రూపంలోకానీ వస్తు రూపంలోకానీ చెక్కులను విరాళాలను ప్రధాన మంత్రి కరువు సహాయనిధి, క్యాబినెట్ సెక్రటేరియట్, రాష్ట్రపతి భవన్, న్యూఢిల్లీ-4 కు పంపవచ్చు."

ఇందిరా గాంధీ
—ప్రధాన మంత్రి

ప్రధానమంత్రి కరువు సహాయక నిధిని ఉదారంగా విరాళమివ్వండి

DA 66/F2

ప్ర ధా న మం త్రి క రు వు స హా య క ని ధి కి ఉ దా రం గా వి రా ళ మి వ్వం డి

ప్ర ధా న మం త్రి క రు వు స హా య క ని ధి కి ఉ దా రం గా వి రా ళ మి వ్వం డి

ప్ర ధా న మం త్రి క రు వు స హా య క ని ధి కి ఉ దా రం గా వి రా ళ మి వ్వం డి